

MINISTEREN

Transport- og Bygningsudvalget
Folketinget

Dato 2. marts 2016
J. nr. 2016-947

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport- og Bygningsudvalget har i brev af 1. marts 2016 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L101–Forslag til ændring af byggeloven, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Transport- og Bygningsudvalget.

Spørgsmål nr. 4:

Vil lovforslag L 101 indebære flere omkostninger – og i givet fald i hvilken størrelsesorden – for virksomheder, der fremover skal have godkendt en byggesag ved et privat firma fremfor af kommunen, også henset til at nogle kommuner i dag tilbyder denne service gratis? Ministeren bedes som del af svaret give et par mulige eksempler på, hvordan virksomheder/projekter af forskellig størrelse og/eller karakter vil blive påvirket.

Svar:

Jeg kan indledningsvist henvise til min besvarelse af spørgsmål 1 til L 101 – forslag til ændring af byggeloven, hvor udvalget bad mig kommentere på henvendelser fra Konstruktørforeningen af d. 2. februar 2016 samt spørgsmål 3, hvor udvalget bad mig kommentere materialet fra Konstruktørforeningens foretræde for udvalget d. 25. februar 2016.

En række kommuner har valgt at finansiere byggesagsbehandlingen via skatteindtægter i stedet for at opkræve gebyrer i forbindelse med den enkelte byggesag. Jeg vil derfor gerne bemærke, at byggesagsbehandlingen således er forbundet med omkostninger i kommunerne, selvom der ikke opkræves et gebyr i forbindelse med den konkrete byggesag.

Behandling af en kompliceret byggesag, hvor der er krav om teknisk byggesagsbehandling, er i dag forbundet med en række omkostninger for bygherren. For det første skal bygherren eller dennes rådgiver afholde udgifter til udarbejdelse af dokumentation for, at de tekniske krav til byggeriet er overholdt. Kommunen skal derefter påse denne dokumentation og vurdere, om kravene er overholdt. I dialogen med kommunerne oplever bygherrer i dag, at der fra kommunens side kan blive krævet fremlæggelse af yderligere dokumentation og gennemførelse af eventuelle ændringer i projektet. Desuden oplever bygherrer, at det varierer fra kommune til kommune, hvilke løsninger der kan blive godkendt.

Den tekniske byggesagsbehandling i kommunerne kan være tidskrævende og kan medføre, at bygherren ikke kan få godkendt nye og innovative løsninger, som der måske ikke er kendskab til i den enkelte kommune, eller kun kan få sin ansøgning godkendt efter længere dialog og fremlæggelse af yderligere dokumentation. Denne proces medvirker til, at projektet risikerer at blive forsinket og fordyrer byggeriet.

Indførelse af certificeringsordningen betyder, at der ikke længere foretages teknisk byggesagsbehandling i kommunerne, men at virksomheder i stedet kan certificeres til som led i projekteringen af et byggeri at udarbejde dokumentation for, at de tekniske bestemmelser i bygningsreglementet er overholdt. Kommunen skal således ikke foretage en vurdering af de tekniske løsninger i byggeprojektet, men alene påse, at det er en certificeret virksomhed, der har udarbejdet dokumentationen for projektet.

Det vil sige, at ved opførelse af fx en sportshal eller et etageboligbyggeri, der efter gældende regler kræver teknisk byggesagsbehandling, vil bygherren få en større forudsigelighed i planlægningen af byggeprojektet, idet han ikke er afhængig af kommunens kompetencer og godkendelse af de tekniske løsninger, før byggeriet kan igangsættes. En mere effektiv og fleksibel byggeproces trækker i retning af at mindske bygherrens udgifter, og de udgifter for bygherren, der vil være forbundet med den certificerede virksomheds udarbejdelse af dokumentationen skal sammenholdes med, at bygherrer også ved den nuværende tekniske byggesagsbehandling i kommunerne har udgifter til dokumentation mv. I forlængelse heraf kan der peges på, at hensigten med forslaget om en certificeringsordning er at sikre en mere effektiv, ensartet og smidig byggesagsbehandling for at styrke byggeriets vilkår.

De nærmere betingelser for certificeringsordningen fastlægges ved bekendtgørelse. Det vil fremgå af bekendtgørelsen, hvilke krav der stilles til certificeringsorganer og til de virksomheder, der ønsker at blive certificeret. Det er derfor endnu ikke muligt at stille eksempler op for betydningen for omkostningerne i konkrete projekter. Principperne for implementeringen af certificeringsordningen og ændringen af den tekniske byggesagsbehandling vil være, at reguleringen skal sikre de nødvendige hensyn til sikkerheden og kvaliteten i byggeriet. Samtidig skal der ikke stilles unødvendige og fordyrende krav til byggeriet.

Jeg har i forbindelse med høring af lovforslaget noteret mig, at der generelt er opbakning i branchen til indførelse af en certificeringsordning, som erstatter den tekniske byggesagsbehandling i kommunerne.

Med venlig hilsen

Hans Chr. Schmidt

